

Jan Jína – životopis

Pan Jan Jiří Jína se narodil 15. dubna 1939 v Kolíně, městě kapelníka Kmocha a jeho matky, rozené Janouškové. Pokřtili jej jmény Jan Jiří a odvezli do bydliště rodičů v Lomnici nad Popelkou, kde jej již očekával jeho starší bratr Josef. Vyrůstal v době okupace naší země, ale na posuzování dobové situace byl ještě příliš mladý.

Školní docházku zahájil pan Jína v chlapecké škole v místě bydliště obklopen kamarády, které rád zásoboval cukrovinkami z jejich továrny s názvem Čokoládovny.

Poklidný čas byl utnut vítězstvím proletariátu v roce 1948 a přátelství některých spolužáků se poměrně změnilo. Po znárodnění továrny byla rodina odsunuta do Poděbrad, kde pan Jína pokračoval v školní docházce. Na konci povinné školní docházky započali první problémy s jeho původem.

Jako syn továrníka nemohl jít studovat na střední školu, a proto byl nasměrován na odborné učiliště státních pracovních záloh Meziboří (Stalinovi závody n. p. Litvínov-těžká chemie). Zde byly pouze dvě kladné záležitosti a to pokračování ve výuce hraní na trubku a posléze létání na větroních, což byl jeho sen stát se pilotem, ale ne přání strany a vlády. Díky vedoucímu laboratoře na pracovišti po vyučení se pan Jína dostal na střední průmyslovou školu jako dělnický kádr. Problémy nastaly, když otec opět nespolupracoval a byl umíst'ován v nápravných zařízeních (i ve Valdicích) a on si musel vydělávat na studium hraním na trubku. Ale díky hraní na trubku se jeho život otočil jiným směrem.

Po maturitě nastoupil do národního podniku Technolen Lomnice nad Popelkou závod Hostinné, kde dělal kapelníka orchestru, dále odkroutil dva roky vojenské služby v jihomoravském Mikulově opět s trubkou a vrátil se do Technolenu. Po krátkém manželství odešel do Poděbrad a nastoupil do Kolínského oblastního divadla jako hudebník. Zde se oženil podruhé. Život hudebníka byl nic moc hlavně pro manželství, málo peněz a noční život. Přišla další změna.

Díky spolužákovi a též dobrému hudebníkovi nastoupil do Pražských papíren n. p., kde mu nebylo připomínáno, že je synem továrníka a celkem úspěšně zde dělal kariéru. Došlo to tak daleko, že mu bylo nabídnuto význačné místo za vstup do KSČ, což odmítl a dal po deseti letech spokojené práce výpověď.

Dalších deset let pracoval v podniku Uhelné sklady okresní podnik Poděbrady a dalších deset let na zámku v Poděbradech jako správce budov ve školství. Zde se setkal osobně s Václavem Havlem. Po sametové revoluci jedno volební období byl radním města Poděbrad. Dále se vrhnul na podnikání a další aktivity. Měl malou kavárničku a prodejnu se suchary, pro které si do Lomnice nad Popelkou jezdil z Poděbrad. Trubce zůstal věrný celý život tak jako své druhé ženě Daniele. Smutný byl pro mě jen osud mých rodičů, ale to přinesla doba.

Jan Jiří Jína

**

Při sestavování životopisu jsme použili text, který nám pan Jína zaslal. Po osobním setkání jsme jej ještě doplnili o naše poznatky, které nás v jeho životě zaujali.

Věty pana Jíny jsme neupravovali na naši dětské řeči – nám se jeho psaný i mluvený projev velmi líbí.

Tým dětí ze SVČ Sluníčko Lomnice nad Popelkou